

Alkotmánybíróság

a Budai Központi Kerületi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. § alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00938-0/2021
Érkezett:	2021 ÁPR 23.
Példány:	1
Melléklet:	16 db
Kezelőiroda:	<i>Ju'</i>

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Budai Központi Kerületi Bíróság 5. P. XXII.30.896/2020/14. számú végzésének** és a **Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.634.098/2020/3. számú végzésének alaptörvény-ellenességét** és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen alkotmányjogi panaszom elbírálására kiskorú személy jogainak érintettségére tekintettel soronkívüliséget biztosítani szíveskedjenek.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. AZ INDÍTVÁNY BENYÚJTÁSÁNAK TÖRVÉNYI ÉS FORMAI KÖVETELMÉNYEI.

Indítványozó a jelen beadványát a tisztelt Alkotmánybíróság honlapján közzétett, az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panasz indítvány minta szerkezeti felépítésére és tartalmára figyelemmel terjeszti elő.

1.1. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

1.1.1. Az ügy rövid előzményei.

Az indítványozó – az alapeljárásban és a továbbiakban: alperes–, valamint az alapeljárásban és a továbbiakban felperes élettársi kapcsolatából [REDACTED] nevű közös gyermekük született, akit születése pillanatától együtt, közös háztartásban neveltek.

Felperes és alperes között 2010-ben megállapodás született a gyermekelhelyezésről, majd utóbb sikerült rendezni a kapcsolatot¹. Perben nem is volt vitatott tény, sőt felperes is elismerte, hogy a 2010. évi megállapodást követően újra összeköltöztek, majd ezt követően még több, mint négy évig közösen - egy háztartásban- nevelték a kislányt.

¹ 2010-es megállapodás 12. pontjában a felek akként rendelkeztek, hogy életközösségük helyreállítása esetén a megállapodás gyermekelhelyezésre, tartásdíjra és kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezései hatályukat veszítik

A felek közti kapcsolat azonban 2015. január végére végleg megromlott, ezért felperes a gyermekkel együtt a szüleihez költözött. A költözést követő első pillanatoktól kezdve nem tette lehetővé a zavartalan, meghitt kapcsolattartást a gyermekkel, amelyet alperes folyamatosan sérelmezett.

2015. év nyarának közepéig az alperes és a gyermek között többé-kevésbé megvalósult a kapcsolattartás, azután azonban évekre megszűnt, ugyanis felperes az alperes tudomása és hozzájárulása nélkül jogellenesen – *a szülői felügyeleti jog gyakorlásától önbíráskodással megfosztva, bírósági felhatalmazás, hatósági rendelkezés és megállapodás hiányában*– a kiskorú gyermeket titokban [REDACTED] vitte és a kapcsolattartást folyamatosan megakadályozta, illetőleg a kapcsolattartás elmaradásának okáról, a gyermekről, annak tartózkodási helyéről - mind a mai napig- nem adott hiteles, objektív információt.

A bíróság a gyermeket végül a [REDACTED] élő felperesnél helyezte el, az alperes részére külföldi folyamatos kapcsolattartást előírva.

1.1.2. Pertörténet.

Felperes szülői felügyeleti jog megvonása tárgyában keresetlevelet nyújtott be a Budai Központi Kerületi Bírósághoz 2015. nyarán. Az eljárás első időszakában konzisztensen azt állította, hogy a kiskorú gyermekkel Magyarországon tartózkodnak, azonban utóbb bizonyítást nyert, hogy állításaival ellentétben valójában 2015. július végén a külföldre költözés végleges szándékával elhagyta Magyarországot és [REDACTED] kezdett új életet.

- **A Budai Központi Kerületi Bíróság 3.P.XXII.30.770/2015/147. számú** ítéletével a gyermek szülői felügyeletének gyakorlására alperest jogosította fel, a bizonyítékok mérlegelésekor súlyozottan vette figyelembe a felperes önkényes magatartását: a zavartalan kapcsolattartást nem biztosította, majd a gyermekkel végleges szándékkal külföldre költözött, a gyermeket elszigetelte, sem telefonon, sem egyéb elektronikus eszközökön nem tarthatta alperes vele a kapcsolatot.

A korábbi szeretetteljes és jó kapcsolat emiatt több, mint két évig teljesen megszűnt és ezen időszak alatt –állítólag– a kislányban félelmek, stressz, feszültség és szorongás keletkezett.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek a gyermeket alperestől elidegenítő nevelése, a kapcsolattartással összefüggésben tanúsított jogsértő magatartása, a gyermek alperestől való elszakítása a szubjektív nevelési képességét negatívan befolyásolta. A per alatt folyamatosan félrevezető, valótlan állításokat tett, jóhiszemű embereket tévesztett meg és jogellenes cselekményekre bírta rá őket annak érdekében, hogy az általa előadott valótlanosságokat igazolni tudja, ami szintén a nevelési képességet lerontó tényező.

- ❖ **A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az 54.Pf.632.071/6016/4. szám** alatti végzésében 2016. április 11. napján akként rendelkezett, hogy a kiskorú gyermek tartózkodási helyét a per jogerős befejezéséig a felperes magyarországi tartózkodási helyén jelölje ki, egyben kötelezte a felperest, hogy a gyermeket 8 napon belül hozza vissza Magyarországra és ezt, valamint a magyarországi iskolalátogatások tényét a fenti határidőn belül az elsőfokú bíróságánál igazolja.

Ennek felperes azonban nem tett eleget, ezért ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ügyvéd alperes nevében és képviselőként panaszt nyújtott be a Budapesti Törvényszék által meghozott jogerős bírói határozat elismerésével és végrehajtásával kapcsolatban.

- o ██████████ ██████████ 2. számú bírósága 2016. február 27-i dátummal ítéletet hozott, melynek rendelkező része a következőképpen hangzik: *„elutasítja a budapesti Fővárosi Törvényszék által 2016. május 4-én hozott, a kiskorú ██████████ Magyarországra történő visszahelyezésével kapcsolatos határozat ██████████ történő elismerését, és ennek megfelelően, elutasítja a kijelölt intézkedés végrehajtását is.”*
  - o Az ítélet ellen fellebbezés folytán a ██████████ ██████████ Vidéki Bíróság 4. szakosztálya, 2017. július 17-én ítéletet hozott, melyben visszavonta eddigi álláspontját és helyt adott az alperesi kérelemnek, így elrendelte: *„Az Eljárás jogerős ítélethozatalig a ██████████ nevű kiskorú, 2006. szeptember 4-ei születésű gyermek tartózkodási helyeként a felperes édesanya magyarországi tartózkodási helye kerül kijelölésre. Továbbá, a felperest kötelezzük arra, hogy a kiskorú gyermeket 8 napon belül Magyarországra visszahozza, valamint arra, hogy az említett időn belül az előbbieket és a gyermek magyarországi beiskolázását igazolja az Elsőfokú Bíróság előtt.”*
  - o A meghozott ítélet ellen a felperes semmisségi panaszt nyújtott be. A ██████████ Legfelsőbb Bíróság 2018. július 17. napján ítéletet hozott és elutasította a felperes semmisségi panaszát.
  - o Miután felperes nem tett eleget a ██████████ Legfelsőbb Bíróság ítéletének (és egyúttal a magyar bíróság végzésének sem) és a kiskorú gyermekkel továbbra is ██████████ maradt, így a végrehajtás elrendelése iránti kérelmet kellett benyújtani.
  - o 2018. decemberben kérelmet nyújtottam be az Európai Emberi Jogi Bírósághoz, melyben kértem, hogy a ██████████ államot a nekem okozott jogsérelem miatt elmarasztalni szíveskedjenek. A kérelmet a bíróság befogadta (ügyszám: 57906/18) és bár a bíróság peren kívüli egyezséget ajánlott fel, a ██████████ állam ezt visszautasította és peres eljárás keretében jelenleg a kérelem elbírálásra vár.
- Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés folytán eljárta **Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.632.769/2018/28.** számú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta. A kiskorú gyermek szülői felügyeletének gyakorlására a felperest jogosította fel, szabályozta az alperes és a gyermek közötti kapcsolattartást. A folyamatos kapcsolattartásra alperest *minden hónap második hétvégén* pénteken 19 órától vasárnap 19 óráig jogosította fel és kötelezte a felperest, hogy kapcsolattartási alkalmanként *legfeljebb 350 EUR költségig* a kapcsolattartással felmerülő kiadásait a kimutatás alapján köteles megtéríteni évente legfeljebb hét alkalommal. Időszakos kapcsolattartásra a téli szünetben december 26-tól december

31-ig, a nyári iskolai szünetben pedig három hétre lett alperes jogosult. Rendelkezett arról, hogy alperes jogosult a gyermekkel minden kapcsolattartással nem érintett vasárnap este 18 óra és 19 óra között *15 perc időtartamban* telefonon vagy egyéb, kölcsönösen rendelkezésre álló lehetőséggel élve elektronikusan kapcsolatot tartani. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette a felügyelt kapcsolattartások tényével, a [REDACTED] bírósági határozatok tartalmával és az azt követő eseményekkel, a gyermek állapotát rögzítő orvosi iratokkal, továbbá szakértői bizonyítást rendelt el.

A szakvéleményt aggálytalannak ítélte és ítélezése alapjául elfogadta. A kiegészített tényállásra, a felvett bizonyításra figyelemmel a peradatokat felülmérlegelte és eltérő jogi következtetést vont le. A felpereshez jól és biztonságosan kötődő gyermek érdekét nem szolgálja az, hogy átkerüljön az eddigi anyai nevelési környezetből az alperes gondozásába. A felperes nevelési képességét súlyosan lerontó tényezők ellenére a két szülő közül továbbra is ő az, aki kedvezőbben tudja a gyermek fejlődését biztosítani, a gyermek hozzá stabilan és erősen kötődik, bizalommal van iránta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felek különválásakor érzelmi traumatizált gyermekek óta azzal a félelemmel él együtt, hogy anyjától elszakítják, ami benne testi panaszokban megnyilvánuló, súlyos szorongást generált. Nem vitathatóan az alperes is szereti a gyermeket és vágyik a kettejük közötti érzelmi kötődés optimalizálására, jelenleg azonban nem érzékeli kellő módon a gyermek érzéseit, félelmeit, nem tudja azokat a gyermek igénye szerint átérezni és nem képes a gyermek elvárásai szerint reagálni. A kamaszkorba lépett kislány az alperes nevelésében nem tudna maradandó lelki károsodás nélkül megküzdeni azzal, hogy az eddig nevelési környezete akarata ellenére megváltozik.

- A jogerős ítélet ellen alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. **A Kúria Pfv.II.20.463/2019/8. számú ítéletével** a jogerős ítélet kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéseit részben hatályon kívül helyezte a következők szerint: a folyamatos alperesi kapcsolattartást – december, július és augusztus kivételével – minden hónap második csütörtökén 16.000 órától vasárnap 11.30 óráig, az elvitel jogával gyakorolhatja; az időszakos kapcsolattartásra minden páros évben a karácsonyi/téli szünetben december 22-én 19 órától január 2-án 10.00 óráig, páratlan évben a tavaszi/húsvéti szünetben a kezdő nap 19.00 órától a zárónap 10.000 órájáig jogosult. Minden páros évben a tavaszi/húsvéti szünetben a folyamatos kapcsolattartás szünetel. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria az Egyezményvel összhangban több egyedi ügyben hozott határozatában rámutatott arra, hogy vizsgálni kell a gyermek ítélőképességét, azaz képes-e az adott kérdésben önállóan és befolyásmentesen véleményt nyilvánítani, továbbá a nyilatkozatát a per egyéb adataival összefüggésében kell értékelni.

Az adott ügyben a jogerős döntés meghozatalakor az érintett gyermek a 14. életévét nem töltötte be. A peradatok – különösen a szakvélemények – azonban nem hagynak kétséget afelől, hogy a 12 éves gyermek ítélőképességnek tekinthető, önálló véleményalkotásra képes. Tény, hogy a külföldre költözés miatt az alperessel a kapcsolata megszakadt, de két, egymástól független, aggálytalan szakvélemény szerint a kinyilvánított akaratát illetően direkt/indirekt anyai befolyásolás nem állapítható meg.

- Alperes a Kúria ítéletének kézhezvételét követően az elsőfokú bírósághoz perújítási kérelmet nyújtott be, amelyet a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara végzésére alapított.
  - ❖ Alperes a jogerős ítélet kézbesítése után, de a felülvizsgálati kérelem benyújtását megelőzően a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara (továbbiakban MISZK) előtt 2019. január 28. napján ██████████ igazságügyi szakértő ellen etikai eljárást kezdeményezett, mert megítélése szerint **a perbeli szakértő magatartásával súlyosan megsértette a rá vonatkozó Etikai Szabályzatot**, nem volt pártatlan, ellenőrizhetetlen volt a szakvéleménye, indokolási kötelezettségének nem és/vagy nem megfelelően tett eleget, idegen „szakvéleményt” alkalmazott, **mely magatartásával hozzájárult, hogy a kislányt az felperesnél helyezze el a bíróság** és összességében ezzel mind kislányt, mind alperest jelentős érdeksérelem ért egy vélhetően előre megfontolt, szándékos és felelőtlen, anyai érdeket maximálisan kiszolgáló szakmailag is erősen kifogásolható szakvélemény miatt.

Az etikai eljárás lefolytatásának előfeltétele volt, hogy a panaszolt szakértő által végzett cselekmény ne érintsen folyamatban lévő bírósági eljárást². A MISZK Etikai Tanácsa 2019. szeptember 2-án tartott tárgyalásán arra a következtetésre jutott, hogy ██████████ igazságügyi szakértő az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény vonatkozó rendelkezéseit szándékosan megsértette, ezért figyelmeztetésként etikai büntetésben részesítette és az eljárási költségek megfizetésére kötelezte.

Az ügyben eljáró Etikai Tanács megállapította, hogy a Szakértő eljárása során megsértette a MISZK 100/2017. (III.22.) számon jóváhagyott Etikai Kódexének több pontját az alábbiak szerint:

1. A Szakértő **nem biztosított azonos elbánást a két szülő részére** és nem biztosított alperes számára lehetőséget a felmerült kérdések részletes megválaszolására, mellyel megsértette az Etikai Kódex 18/A. § (1) és (3) bekezdését.
  2. A Szakértő megsértette az Etikai Kódex 19.§ -ban foglaltakat, mely **szerint a szakértő a tevékenységével érintett felekkel szóban vagy írásban kizárólag a tevékenységével kapcsolatban tarthat kapcsolatot** oly módon, hogy a felek bármelyikének megkeresése nyomán tanúsított eljárásról- megkeresés, válaszadás, stb.- valamennyi érintett fél hitelt érdemlő módon értesülhessen és a Szakértő a felperestől átvett dokumentumokról több esetben nem tájékoztatta alperest.
  3. A Szakértő a gyermek **vizsgálatáról, meghallgatásának időpontjáról nem tájékoztatta alperest és azon így nem is vehetett részt, ráadásul a felperessel ellentétben vele nem készített feltáró beszélgetést sem** és ezzel megsértette az Etikai Kódex 20.§ (1) bekezdését.
- Az elsőfokú bíróság a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasította. Ismertette azokat a fogalmakat, hogy mit kell új bizonyítéknak illetőleg ténynek értékelni a perújítás megengedhetősége szempontjából és hogy a perújító alperes által benyújtott és hivatkozott okiratok miért nem alkalmasak erre.

² Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara Etikai Eljárási Szabályzata, 102/2017 (III.22) 21 § (4)

- A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, ugyanis annak indokolásával teljes mértékben egyetértett, kiegészítve azzal, hogy a „perújító alperes által indított számtalan eljárás a perlekedő személyiségét támasztja alá, hogy képtelen elfogadni a jogerős végzést.”

1.2. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

Az indítványozó mind a rendes, mind a rendkívüli jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 2018. március 8. napján kelt 3.P.XXII.30.770/2015/147. sorszámú elsőfokú ítélete ellen fellebbezést nyújtottam be.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2018. november 21. napján kelt 54.Pf.632.769/2018/28. számú jogerős ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő.

A Budai Központi Kerületi Bíróság előtt a Fővárosi Törvényszék 54.Pf.632.769/2018/28. sorszámú ítélete és a felülvizsgálati kérelem folytán a Kúria előtt Pfv.II.20.463/2019/8. számú ítélete ellen a törvényes határidőn belül perújítási kérelmet terjesztettem elő.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 2020. május 29-én kelt 5.P.XXII.31.222/2019/14. sorszámú végzése ellen a törvényes határidőn belül fellebbezést nyújtottam be.

1.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 50.Pkf.634.098/2020/3. számú végzését, amely az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta, 2021. február 22. napján vettem kézhez postai úton. Így az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került.

1.4. Az indítványozó érintettségének bemutatása.

A támadott határozatok eljárásaiban alperesként/perújító alperesként vettem részt. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, valamint az Abtv. 27. §-a (2) bekezdése értelmében, ha az indítványozó az alapul fekvő eljárásban félként vesz részt, az Abtv. 27 § szerint érintettsége további külön igazolást nem kíván.

1.5. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A jelen alkotmányjogi panasz tárgya elsődlegesen a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, amelyből egyenesen következik más (későbbiekben részletezni kívánt) alapjog sérelme is.

A jogsérelmeket az eljárás során az alábbiakban jelölöm meg röviden:

1. A bíróságok az indokolási kötelezettségüknek hiányosan tettek eleget,
2. Nem vizsgálták, hogy az általam perújításban felsorolt tények, bizonyítékok, különös figyelemmel a MISZK által meghozott végzéseket nem bírálták el a bíróságok az alapperben, holott azok rendelkezésre álltak,
3. Vélhetően nem vizsgálták az általam benyújtott MISZK végzések tartalmát, ugyanis ebben az esetben észlelniük kellett volna, hogy a szakértő nem egyenlő elbánást biztosított a két félnek, azaz nem vizsgálták, hogy a MISZK etikai bizottságának vizsgálata és végzése a szakértő vonatkozásában mennyiben sértették a felek perbeli esélyegyenlőségét,

melynek azért van rendkívüli jelentősége, ugyanis az alapperben a bíróságok:

- nem vizsgálták, hogy a gyermek nem tud kommunikálni (és miért nem) az édesapjával,
- nem vizsgálták, hogy milyen körülmények között él a gyermek, azaz kétséget kizáróan nem győződtek meg arról, hogy a gyermek hol, hogyan, milyen körülmények között él,
- nem vizsgálták a gyermek iskolai körülményeit,
- nem vizsgálták, hogy a felperes milyen jövedelmi viszonyok között él,
- nem vizsgálták, hogy az alperes vagyoni/anyagi körülményei akár rövid- akár hosszabb távon lehetővé teszik-e a külföldi kapcsolattartás okozta jelentős többletkiadás megfinanszírozását,
- a perben igazolt alperesi jövedelem ellenére mi alapján határozták meg a külföldi kapcsolattartásra való kötelezést,
- nem vizsgálták, hogy a felperes által becsatolt [REDACTED] nyelven készült iratok hitelesek-e és megfelelnek-e a valóságnak,
- nem vizsgálták, hogyan és milyen módon igényelhetett a felperes [REDACTED] tartózkodási engedélyt,

s mindezek tükrében megállapítható, hogy a bizonyítási eljárás nagyon ingatag és hiányos lábakon áll, éppen ezért rendkívül jelentősége van/ lett volna annak, hogy a perben eljáró igazságügyi szakértő tevékenységéről a saját szakmai kamarájának etikai bizottsága mondta ki, hogy tevékenységével megsértette a rá vonatkozó szabályokat.

A szakértői tevékenység eredményességének egyrészt az a feltétele, hogy az igazságügyi szakértő az ügy elbírálása szempontjából releváns tényeket és adatokat ismerje, másrészt pedig az, hogy a szakértő a feladatát a legjobb tudása szerint, a tudomány és műszaki fejlődés eredményeinek felhasználásával, a jogszabályok rendelkezései, valamint a tevékenységére irányadó szakmai szabályok betartásával teljesítse³.

Álláspontom szerint a perújítási eljárásban olyan ténykörülmeny merült fel, amely az alappert érintő ténykörülmeny megdöntésére alkalmas, az eljáró bíróságok pedig elmulasztották összevetni a perújítás okául szolgáló körülményt az alapper ítéletével. A perújítás során benyújtott beadványokban próbáltam érzékeltetni, hogy a bíróságok döntései azért tisztességtelenek, mert azok nem ismerték fel az ügy alapjogi vonatkozásait, holott az alapjogsérelmet pontosan meg is jelöltem.

Ugyan tisztában vagyok azzal, hogy a bíróságot más hatóság döntése nem köti, azonban miután az alapperben a bíróság szakértőt rendelt ki, - azaz a régi Pp. 177. § (1) alapján: *Ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki.* Következtetésem szerint, amennyiben szükség volt szakértő kirendelésére, mert a bíróság nem rendelkezett a szükséges szakértelemmel, akkor legalább alapos mérlegelés tárgyát kell képeznie, hogy az igazságügyi szakértői kamara etikai bizottságának tagjai- akik maguk is (hatan) a szakmájuk elismert képviselői- megállapítják, hogy a perben kirendelt szakértő magatartása nem felelt meg a rá vonatkozó szabályoknak.

---

³ Iszt. 1. § (1) és (2) bekezdés

A másodfokon eljáró bíróság személyeskedő megjegyzése a perlekedő magatartásra vonatkozóan különösen sérti az egyenlő bánásmódhoz való alapjogot annak fényében, hogy a bíróságok előtt is ismert volt, hogy felperes volt az, aki különböző „mondvacsinnált és figyelemelterelő” büntetőeljárásokat indított ellenem próbálva bebizonyítani, hogy az én agresszív magatartásom miatt kellett külföldre menekülnie a gyermekkel, holott valójában csak új életet akart kezdeni azzal a férfival, aki utóbb bevallotta, hogy a felperessel már élettársi kapcsolatunk alatt külső kapcsolatot létesített. Utalni kívánok arra, hogy a Kúria A jogellenesen Magyarországra hozott gyermekek visszavitelével kapcsolatos eljárások vizsgálatára létrehozott joggyakorlat elemző csoport összefoglaló véleményében említi: *hogy a gyermeket magánál tartó fél az esetek túlnyomó részében arra hivatkozik, hogy a gyermeket a visszavétel elrendelése testi vagy lelki károsodásnak tenné ki, vagy bármi más módon elviselhetetlen helyzetet teremtene számára (13. cikk b) pontja). Ennek okaként tipikusan egyrészt a kérelmezőnek a gyermekelvitel előtti durva, a gyermeket – pszichikailag vagy tettelesen – veszélyeztető magatartását, a gyermek szexuális zaklatását, másrészt a gyermeknek az új környezetbe való beilleszkedését jelöli meg.*

Álláspontom szerint a másodfokú bíróság valójában burkoltan kifejezte nemtetszését, hogy apaként a jogellenesen külföldre vitt gyermekemhez ragaszkodom -ahelyett, hogy elengedném- és nem vagyok hajlandó elfogadni a kislányom és a saját (alap)jogaimat sértő döntéseket. Álláspontom szerint a jogorvoslati fórumokhoz való fordulás lehetősége alapjog, ahogy az is, hogy a bíróságok valós indoklással utasítsák el fellebbezést, nem pedig szimpátia alapján.

A tisztességes eljárás ugyanis alapelvi szinten fejezi ki a bírósági eljárás processzuális jellegét és minőségi követelményként képviseli azokat az alapvető elvárásokat, amelyek alkalmasak annak biztosítására, hogy a felek eljárási jogait hiánytalanul és perbeli rendeltetésüknek megfelelően gyakorolhassák.

Az állam köteles garanciákat nyújtani a jogok érvényesítésének lehetőségére, mely azonban nem kerülhet ellentétbe a fél (ön)rendelkezési jogával⁴. Ennek lényeges eleme, hogy az eljárás megindításának szuverén eldöntése mellett kiterjed a peranyag szolgáltatására és az azt alátámasztó bizonyítékok meghatározására. Ez pedig olyan hatással van a bizonyítás perben szükséges mértékére, hogy meghatározza annak tárgyát, ténybeli alapját és terjedelmét is. Egy/A bíróságnak tehát alapvetően arról kell döntenie, hogy a megjelölt tények és bizonyítékok alapul vételével fennáll-e a lehetősége valamely törvényben meghatározott jogkövetkezmény alkalmazására.

Az indítványozó elsősorban azt sérelmezi, hogy a tárgyalások során az általa becsatolt bizonyítékokat illetőleg bizonyítási indítványokat nem vette figyelembe a bíróság, a bíróság által figyelembe vett szakértői véleményt pedig továbbra is aggályosnak tartja, mivel a szakértőről a MISZK szakértői Bizottsága megállapította, hogy megsértette a vonatkozó előírásokat, mely miatt vitatható a szakértői vélemény bizonyítékkénti felhasználhatósága.

Az általam röviden felsorolt jogsérelmeknek azért van jelentősége, mert azoknak a bizonyítási eljárásban van/lett volna szerepe, mert mint bizonyítási eszközök olyan eljárásjogi intézmények, amelyek a jogvita elbírálása szempontjából releváns múltbéli események valamilyen vonását hordozzák magukon és e tulajdonságuk által alkalmasak arra, hogy azokból a bíróság következtetéseket vonhasson le a múltban megtörtént eseményekre, valamint azzal összefüggő tényekre. A bizonyítási eljárás lefolytatása és a bizonyítás eszközeinek a megismerése a bírósági eljárás központi eleme, mert a bíró számára ezek

---

⁴ 1/1994.(I.7) AB határozat

közvetítik azokat az adatokat és tényeket, amelyek alapján a jogvitát elbírálnak. A bizonyítás eszközeinek a bíróság elé tárása tehát az eljárás kimenetelének a legfőbb meghatározó tényezője, ezért az eljárási törvények garanciális okok miatt részletesen szabályozzák annak egész folyamatát. A törvény e rendelkezéseinek a megtartása biztosítja, hogy a bíróság számára valamely tény vagy körülmény perjogi értelemben is figyelembe vehető és az érdemi döntés megalapozására alkalmas legyen.

A magyar polgári eljárásjogban a bizonyítottság megkívánt szintje magas, melynek az egyik oka, hogy maguk a felek is folyamatosan arra törekednek, hogy például az általuk készített magánszakértői véleményüket a bíróságok elé tárva azokat elfogadtassák. Jelen perben is kiemelt szerepet kap ez a kérdés, hiszen felperes is inkább az általa készített és benyújtott magánszakértői véleményeket „erőltette” és csak évek múltán tett eleget a magyar igazságügyi szakértői meghallgatásnak, álláspontom szerint azért, mert hosszú évek elszigetelése kellett ahhoz, hogy a gyermeket stabilan lelkileg magához kösse, aki így felperes érdekeinek megfelelő módon tudott megnyilvánulni.

Az általam folyamatosan vitatott szakértői tevékenység eredményességének egyrészt az a feltétele, hogy az igazságügyi szakértő az ügy elbírálása szempontjából releváns tényeket és adatokat ismerje, másrészt pedig az, hogy a szakértő a feladatát a legjobb tudása szerint, a tudomány és műszaki fejlődés eredményeinek felhasználásával, a jogszabályok rendelkezései, valamint a tevékenységére irányadó szakmai szabályok betartásával teljesítse⁵.

A Pp. ugyan konkrétan és részletezően nem definiálja az aggálymentesség fogalmát, de a 182. §-ának (3) bekezdésében a következő utalások találhatók: *„Ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékony kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni.”*

Jelen ügyben megállapítható, hogy az egész eljárásban ██████████ szakértő eljárásának jogszerűségét, illetve a szakértő pártatlanságát folyamatosan kétségbe vontam, megállapításait kifogásoltam az eljárások során. *A bíróságok ennek ismeretében, de ezt figyelmen kívül hagyva mérlegelték a szakértői véleményt és azt annak ellenére megalapozottnak találták és az ítékezés alapjául elfogadták, hogy a szakértői eljárással kapcsolatos kifogásaim előadtam és ebben utólagosan az igazságügyi szakértői kamara Etikai Bizottsága is „megerősített”.* Ha egy szakértőt etikai ügyben elmarasztalnak mind első, mind másodfokon, azt nem lehet figyelmen kívül hagyni, hiszen ez önmagán túlmutat és megkérdőjelezi az erre alapított végzések jogszerűségét, ráadásul súlyosan sérti az egyik alapjogot, a tisztességes eljáráshoz (fair trial) való jogot is.

Álláspontom szerint a bíróságok a végzéseik meghozatala során egyfelől eljárásjogi hibákat vétettek, másfelől a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot sértő módon utasították el az indítványozó által megjelölt új tény, továbbá konzisztensen ragaszkodtak ahhoz, hogy a perújítási kérelmemben megjelöltek miért nem alkalmasak kedvezőbb határozat meghozatalára és már az alapperben is előadtam az erre vonatkozó kifogásaim, azonban ezzel indokolási kötelezettségüknek hiányosan és nem minden részletre kiterjedően tettek eleget. Mindezek egyenként is, de különösen a maguk összességében olyan alapjogsérelemnek minősülnek, mely megfelelő alapot ad a végzések alaptörvény-ellenességének megállapításához és azok megsemmisítéséhez.

---

⁵ Iszt. 1. § (1) és (2) bekezdés

Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában összefoglalóan kimondta, hogy „[a]z Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon⁶.

2. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK ÉRDEMI INDOKOLÁSA.

2.1. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése.

A megsemmisíteni kért bírói döntések az alábbi Alaptörvényben biztosított jogaimat sértették:

„XV. cikk”

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXVIII. cikk”

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

2.2. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása.

2.2.1. Az Alaptörvény XV. Cikk (1) (2) (3) bekezdésének megsértése.

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

A bírósági ítéletek negatív tartalommal állapították meg az alperes magatartását, a felperes jogilag aggályosnak tartott, gyermek fejlődését veszélyeztető magatartását pedig nem

---

⁶ 7/2013. (III. 1.) AB határozat

vizsgálták és nem értékelték, a végzésekben ezzel kapcsolatos megállapításokat nem fogalmazták meg.

A hivatkozott bírósági végzések a felperest, mint anyát támogató koncepció mentén hoztak döntést, s a felperes melletti megkülönböztetett megértést és az anya magatartása melletti érzékeny egyetértését juttatták érvényre azzal, hogy az alperes perlekedő és konzisztensen a véleményéhez ragaszkodó magatartását nehezményezték, míg a felperes következetes jogsértő és felróható magatartását figyelmen kívül hagyták, annak jogi konzekvenciáit nem vonták le.

Az alperesi oldallal szemben a felperesnek a jogilag aggályosnak tartott és a gyermeket veszélyeztető magatartását nem vizsgálták, az ítéletek ezzel kapcsolatban megállapítást voltaképpen nem is tartalmaztak.

Az egyenjogúság azt jelenti, hogy az állam minden polgárára ugyanaz a tárgyi jogrend érvényesül.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 14. CIKKE alapján: A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

2.2.2. Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésének megsértése.

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A tisztességes eljárás olyan alapvető követelmény, amelyet demokratikus, jogállami rendszerekben evidenciának veszünk.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban. Egyezmény) 6. cikk 1. bekezdése rögzíti, hogy „mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a [...] bíróság [...] tisztességesen tárgyalja [...]”. Az Alaptörvény is hasonlóan rendelkezik, amikor kimondja, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit [...] bíróság tisztességes [...] tárgyaláson [...] bírálja el.”

A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes⁷. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye⁸.

A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű határidőn belüli elbírálás

⁷ 6/1998. (III. 11.) AB határozat

⁸ 14/2004. (V. 7.) AB határozat

követelménye. A szabály de facto nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége⁹.

A fegyveregyenlőség köthető az emberi méltósághoz, azonban rendkívül szoros a kapcsolata a törvény előtti egyenlőséggel. Hiszen a törvény előtti egyenlőség elve nemcsak azt jelenti, hogy mindenkire ugyanazok a törvények vonatkoznak, hanem azt is, hogy mindenkivel szemben ugyanazon törvények szerint kell eljárni. Ez tehát egyfajta eljárásjogi egyenlő bánásmód. A Bíróság fegyveregyenlőség terén vallott felfogása, hogy a felek jogainak „méltányos egyensúlyban” kell lenniük, folyamatosan érvényesül.

A fegyveregyenlőség elvének érvényre juttatása az eljáró bíróságok feladata. Ez a követelmény a pártatlanság elvével való szoros kapcsolatát mutatja, hiszen amennyiben valamelyik fél részére csorbul a fegyverek egyenlőségének elve, akkor ez megkérdőjelezheti a bíró pártatlanságát is akár.

Az Alkotmánybíróság ennek kapcsán – többek között – a 22/2014. (VII. 15.) AB határozatában kifejtette: [a]z Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme, amely alapvetően a büntetőeljárásban biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti ugyanis olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára többletjogosultságot biztosít vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától, vagy jogosultságától fosztja meg, olyan kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják, elnehezítik vagy akár el is lehetetlenítik a bizonyítást, megváltoztatva ezzel az eljárás végkimenetelét.

Megítélésem szerint sérült a tisztességes eljáráshoz való alapjog akkor, amikor a bíróságok a gyermekek érdekének érvényesülését nem tették lehetővé azáltal, hogy felülvizsgálják az alapeljárások döntéseit meggyőződésének megszilárdítása érdekében – különös figyelemmel a jogellenes külföldre vitel tényére – és arra, hogy az alapeljárásban a bíróság nem folytatta le a lehető legszélesebb körű bizonyítást, illetve a bizonyítékok előterjesztésének a lehetőségét az egyik fél számára objektíve lehetetlenné tette. A bírósági eljárásokban történtek olyan eljárásjogi jellegű szabálytalanságok, melyek együtthatalma azt eredményezte, hogy az eljárás minősége tisztességtelenné vált, amely a t. Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a bírói döntések alaptörvény-ellenességéhez vezethet.

A fentiek alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményéből a bíróságoknak az a kötelezettsége fakad, hogy a gyermek érdekeit a lehető legszélesebb körben tárják fel és ehhez a gyermek jogellenes elvitele ügyében folytatott eljárásban az összes lehetséges, a felek által felajánlott bizonyítási eszközt igénybe veszik annak érdekében, hogy a kiskorú gyermek kiemelten védett érdekeit nyilvánvalóan és egyértelműen megállapíthatóvá tegye a bíróság számára.

Az alapvető jogok biztosa az AJB-1299/2018. számú ügyben készült jelentésében úgy fogalmaz, hogy „[e] védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat. Ennek megfelelően a gyermek szülei, családja, az állam és a társadalom valamennyi tagja is köteles a gyermek jogait tiszteletben tartani, és a társadalom fennmaradásának

---

⁹ 22/2014. (VII. 15.) AB határozat

zálogaként biztosítani számára a megfelelő fejlődéséhez szükséges feltételeket. A gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való jog az állam kötelességét alapozza meg a gyermek személyiségfejlődése intézményes védelmére. A gyermek, mint az alapjogok alanya oldalán az életkorból adódó hátrányokat az állam oldaláról az az intézményvédelmi kötelezettség egyenlíti ki, hogy az államnak aktívan kell cselekednie a gyermekek alapvető jogainak előmozdítása, érvényesülése és védelme érdekében.

Miután jelen eljárásban a gyermek életkörülményei feltáratlanok maradtak, nem derülhetett ki, miután a bíróságok nem vizsgálták meg azt sem – csupán a felperes kérelmét elfogadva döntöttek – hogy a gyermekek lakhatása, ellátása milyen módon valósul majd meg és hogy a gyermek érdekeinek megfelelő közegben nevelődik-e. A bíróságok nem indokolták meg, hogy ezt a fajta bizonyítást hivatalból miért nem rendelték el, tehát a bíróságok a gyermek érdekét – mely valamennyi nemzetközi egyezmény alapján kiemelten védett – nem vették kellő súllyal figyelembe, azt nem vizsgálták minden részletre kiterjedően.

Erre tekintettel az eljáró bíróságok nem kerültek abba a helyzetbe, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog alaptörvényi követelményre figyelemmel megfelelően tudták volna értékelni a gyermekek érdekeit, illetve annak kiemelt védelmét.

Az olyan eljárás, mely a gyermek érdekeinek kiderülését lehetetlenné teszi, nem felel meg a tisztességes eljárás alaptörvényi követelményének és az Alaptörvény XVI. Cikk (1) bekezdésének megsértésével jár.

Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke kimondja, hogy “ Mindenkinnek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja...”.

A törvény előtti egyenlőség egészen egyszerűen annyit jelent, hogy a törvények mindenkire vonatkoznak, és mindenkire nézve egyformán kell őket alkalmazni.

Az 1952. évi III. törvény 2. § (1) kimondja, hogy A bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

2.2.3. Összegzés.

A bíróságoknak az eljárásuk a döntésüket érdemben befolyásoló módon sértette a törvény előtti egyenlőséghez valamint a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogokat. Ennek során a bíróság a tisztességes eljárásról és a törvény előtti egyenlőségről szóló alapjogokat megsértve a perújítás jogalapjául szolgáló rendelkezések figyelembevételét mellőzte, és ezzel összefüggésben a releváns tényeket figyelmen kívül hagyta.

Álláspontom szerint a beadványokban, különösen a fellebbezésben előadott indokaim részletesen tartalmazza azokat a gyermekjogokat is sértő, társadalmi jelentőségű jogkérdést, amelyek alapján indokolt lett volna az ügy érdemi elbírálása szempontjából releváns tényeket, jogszabályi, polgári bírósági rendelkezéseket figyelembe venni. en kívül hagyták és a törvény előtt egyenlőséghez, a tisztességes eljáráshoz, a családi kapcsolattartáshoz és a gyermek fejlődéséhez és a fejlődését veszélyeztető helyzet elhárításához való alapjogok megsértésével a döntést érdemben jelentős mértékben befolyásolta.

3. EGYÉB NYILATKOZATOK ÉS MELLÉKLETEK.

3.1. Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Előadom, hogy a perújítási kérelem benyújtásakor kezdeményeztem az ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

3.2. Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról.

Kijelentem, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

3.3. Mellékletek.

1. Budai Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokon eljáró bíróság 03.P.XXII.30.770/2015/147. számú ítélete
2. A Fővárosi Törvényszék, 54.Pf.632.071/6016/4. számú végzése
3. Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.632.769/2018/28. számú ítélete
4. Kúria, mint felülvizsgáló bíróság Pfv.II.20.463/2019/8. számú ítélete
5. Perújítási kérelem
6. Budai Központi Kerületi Bíróság 5. P. XXII.30.896/2020/14. számú végzése
7. Fellebbezés a Budai Központi Kerületi Bíróság 5. P. XXII.30.896/2020/14. számú végzése ellen
8. Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.634.098/2020/3. számú végzése
9. Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarához benyújtott kérelem
10. Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara MKE-32-2019 végzése
11. Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara MKE-34-2019 végzése

Kelt: Pomáz, 2021. április 12.

